

Ez az utolsó esély

KÉT MAGYAR KÖZÜL az egyik még kvótát szerezhethet a férfi kardozók szülői Grand Prix-versenyén

A mindent eldöntő ütközet következik. Vívóink parádésan hajráztak a kvalifikációs időszak legvégén, mert bár csapatkvótákat buktunk el menet közben, a fennmaradó egyéni kvóták tekintetében eddig a maximumot hozták a versenyzők – a női törözők a lehetséges kettőből kettőt megszereztek, vasárnap Szász Emese is kívívta a riói indulás jogát, a férfi párbajtőrscsapat bravúros kvótaszerzése okán pedig hárman is indulhatnak az egyéni versenyben a nyári játékokon.

Már csak a kardozóinknak kellene remekelniük, mondjuk, pénteken és szombaton a szöuli Grand Prix-viadalon, az olimpiai kvalifikációs sorozat utolsó versenyén. Hogy Szilágyi Áron kvótája zsebben van, azt már tudjuk, és majdhogynem ezt mondhatjuk Márton Annára is, ám ezt még nem jelenthetjük ki biztosan.

És akkor a férfi kardozóknál ott van még Decsi Tamás és Szatmári András, ők egyaránt pályáznak az olimpiai indulásra, ám jelen helyzetben nem állnak kvótát érő helyen a rangsorban. A helyzetük nem egyszerű, de nem is megoldhatatlan. Először arra lenne szükség, hogy parádésan vívjanak Szöulban, ám még az is lehet, hogy kívülről is segítséget kapnak, mert ha a két olasz, Diego Occhiuzzi és Luca Curatoli remekel a hétvégén, kiüthetik a kvótás helyről a

Szatmári András (balra) és Decsi Tamás nem adja fel

FOTÓ: REVICZKY ZSOLT

rangsor 14. helyén álló francia Vincent Anstettet – ugyanis az első 14 kvalifikál, utána földrészenként még két kvótát osztanak el. Ezek egyikére pályázik a mi két magyarunk. A sorban Decsi áll jobban, hét ponttal előzi meg Szatmárit. Ha Anstett kikerül a legjobb 14-ből, akkor honfitársa, Nicolas Rousset szomorú lesz, mert elesik a kvótától, mi meg remélhetőleg örülünk, mert akkor a helyére valamelyik magyar léphet.

„Valóban segíthetnek a többiek, de nem akarok a vetélytársakkal foglalkozni, csak magamra szeretnék figyelni – mondta Szatmári András. – Hiszek abban, hogy sikerrel járhatok, még akkor is, ha talán még sohasem volt ilyen nagy téttel járó versenyem. Ott voltam Szász Emese kvótaszerzésénél, abból, valamint a férfi párbajtőrscsapat bravúrából is azt szűrtem le, hogy amíg van esély, cselekedni kell, feladni sohasem szabad.”

K. E.